

The Classification of Tiṇai Nouns and the Gender Markers of Verbal Endings in Tolkappiyam: A Structural Study

Dr. A. Atheeswari,

Associate Professor, The Madura College (Autonomous), Madurai -1

Email: sumasumathi930@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>

Abstract:

This study analyzes the structural and functional aspects of tiṇai categorization, one of the central concepts in Tamil grammar, based on the Collatikaram (section on morphology) of Tolkappiyam. The research establishes that the dichotomous classification of words into uyartiṇai (Rational Class) and akṛiṇai (Non-Rational Class) is not merely a biological division, but rather an intellectual centering rooted in the concept of 'makkaṭ cutṭē' (human reference/rational designation). Uyartiṇai is further subdivided into masculine (āṇpāl), feminine (peṇpāl), and common plural (palarpāl), while akṛiṇai is divided into singular non-human (oṇṇarpāl) and plural non-human (palavinpāl), totaling five gender categories (pāl).

The primary focus of this study is on the subtle grammatical contribution of the 'eleven letters' (ஃ, ஂ, ற், ள், ழ, ல், ழ, ழ, ழ, ழ, ழ) that function as verbal endings, clearly denoting these five pāl categories. These specific suffixes ensure tiṇai-pāl agreement within the agglutinative structure of the Tamil language. Furthermore, the study elucidates Tolkappiyar's method of 'logical determination' (tarkka rītiyāṇa varaiyaṛai), which resolves ambiguity in tiṇai or pāl through 'aṇmaik kiḷavi' (negation). This research illuminates the deep semantic and morphological structures embedded within Tamil grammar.

Keywords : Tolkappiyam, Tiṇai, Uyartiṇai, Akṛiṇai, Pāl (Gender), Āṭṭu Aricol, Verbal Endings, Aṇmaik Kiḷavi, Tamil Grammar.

References:

1. Tolkāppiyar. Tolkāppiyam: Sollatikāram (Word Authority).
2. Citations of Nūrpās:
3. The Tolkāppiyar word authority references mentioned in this study are as follows:
 1. Tolkāppiyar, Sol: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 24, 25.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

தொல்காப்பியத்தில் திணைச் சொல்லின் வகைமைப்பாடுகளும் வினைச் சொல்லீறுகளின் பாலியல் குறியீடுகளும்: ஓர் அமைப்பியல் ஆய்வு

முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி,

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-1

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கணத்தின் மையக் கருத்தாக்கங்களில் ஒன்றான திணைப் பாகுபாட்டின் அமைப்பியல் மற்றும் செயல்பாட்டைத் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வு பகுப்பாய்வு செய்கிறது. உயர்திணை (Rational Class) மற்றும் அஃறிணை (Non-Rational Class) எனச் சொற்களை இருவகைப்படுத்துவது, வெறுமனே உயிரியல் பிரிவல்ல; மாறாக, 'மக்கட் சுட்டே' என்ற அறிவார்ந்த மையப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை ஆய்வு நிறுவுகிறது. உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் எனவும், அஃறிணை ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் எனவும் ஐம்பால்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வின் முக்கிய கவனம், ஐம்பால்களையும் தெளிவாக உணர்த்தும் வினைச்சொற்களின் ஈற்றில் அமையும் 'பதினேரா ரெழுத்துக்களின்' (ன், ள், ர், ப, மார், து, று, டு, அ, ஆ, வ) நுட்பமான இலக்கணப் பங்களிப்பின் மீது செலுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த எழுத்துகள் தமிழ் மொழியின் ஒட்டுநிலை (Agglutinative) கட்டமைப்பில் திணை-பால் ஒருமைப்பாட்டை உறுதி செய்கின்றன. மேலும், திணை அல்லது பாலில் ஐயம் ஏற்படும்போது, 'அன்மைக் கிளவி' (Negation) மூலம் ஐயத்தைப் போக்கும் தொல்காப்பியரின் தர்க்கரீதியான வரையறை (Logical Determination) முறையும் ஆய்வில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வானது, தமிழ் இலக்கணத்தின் சொற்பொருள் மற்றும் உருபனியலின் ஆழமான கட்டமைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

முக்கிய சொற்கள் (Keywords): தொல்காப்பியம், திணை, உயர்திணை, அஃறிணை, பால், ஆடுஉ அறிசொல், வினைச்சொல் ஈறுகள், அன்மைக் கிளவி, தமிழ் இலக்கணம்.

I. அறிமுகம் (Introduction)

1.1. தமிழ் இலக்கணத்தில் திணைப் பாகுபாட்டின் வரையறை மற்றும் முக்கியத்துவம்

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தில் தனித்துவமான கட்டமைப்பைக் கொண்ட தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பில் திணைப் பாகுபாடு என்பது அடிப்படை அலகாக விளங்குகிறது. பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் எனச் சொல்லின் வகைகளையும், அவற்றின் அமைப்பு மற்றும் பயன்பாட்டு ஒருமைப்பாடுகளையும் (Agreement) இந்தத் திணை அமைப்பே தீர்மானிக்கிறது. கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரை எனக் கருதப்படும் தொல்காப்பியம், தமிழ் இலக்கணத்தின் மூலநூலாக இந்த அமைப்பைத் தெளிவாக வரையறுக்கிறது. திணைப் பாகுபாடு,

மொழியின் தர்க்கரீதியான வகைப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக இருப்பதுடன், வாக்கிய அமைப்பு மற்றும் உருபனியலில் (Morphology) பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

1.2. திணை என்ற சொல்லின் பரிணாமமும் பொருளும்

'திணை' என்ற சொல்லானது தொன்மை இலக்கியங்களில் ஒழுக்கம் அல்லது வாழ்வியல் நெறி என்ற பொருளிலும், நிலப்பாகுபாடு (ஐந்திணை) என்ற பொருளிலும் கையாளப்படுவதை அறிய முடிகிறது.¹ ஆனால் இலக்கணத்தில், குறிப்பாகத் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில், திணை என்பது சொற்களை அவற்றின் குறிப்புப் பொருள் (Referent) அடிப்படையில் வகைப்படுத்தும் ஒரு பாகுபாட்டு முறையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மாறுபட்ட பொருள் பயன்பாடு, ஒரு சொல் அதன் சமூக அல்லது பூகோளக் குறிப்பிலிருந்து விலகி, மொழியின் அமைப்பியல் தேவைகளுக்காக எவ்வாறு மறுவரையறை செய்யப்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

1.3. ஆய்வின் நோக்கம்

இந்த ஆய்வானது, முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்களின் ஆய்வு உள்ளடக்கத்தை ¹ அடிப்படையாகக் கொண்டு, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள திணை-பால் வகைமைகளை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, உயர்திணை, அஃறிணைப் பாகுபாடுகளின் அடிப்படைத் தத்துவம், ஐம்பால்களை அறிய உதவும் வினை ஈறுகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் ஐயங்களை நீக்குவதற்காகத் தொல்காப்பியர் வகுத்தளித்த 'அன்மைக் கிளவி' விதியின் தர்க்கவியல் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முக்கிய இலக்காகும்.

II. திணைப் பாகுபாட்டின் இலக்கண அடிப்படை மற்றும் வரையறை

2.1. தொல்காப்பியரின் உயர்திணை மற்றும் அஃறிணை வரையறை

தொல்காப்பியர் திணைப் பாகுபாட்டிற்கு முதன்மையான வரையறையைச் சொல்லதிகாரத்தில் நிறுவுகிறார். இந்த வரையறையானது, தமிழ் இலக்கணத்தின் அடிப்படையான இருமைப் பிரிவை (Binary Classification) நிலைநாட்டுகிறது.

'உயர்திணை என்மனார் மக்கட்சுட்டே

அஃறிணை என்மனார் அவரல பிறவே

ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன் சொல்லே" ¹

இந்த நூற்பாவின்படி, 'உயர்திணை' என்பது 'மக்கட்சுட்டே' (மனிதர்களைச் சுட்டுவது) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. 'மக்கட்சுட்டே' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், தொல்காப்பியர் திணைப் பாகுபாட்டை வெறும் உயிரினப் பிரிவாகக் கருதாமல், அறிவுக் குறியீடு மற்றும் சுட்டுதல்

(Denotation/Reference) ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்ட மொழியியல் அமைப்பின் அடிப்படையாக நிலைநாட்டுகிறார். மக்கள் என்று கருதப்படும் அறிவார்ந்த பொருளை உணர்த்துவதே உயர்திணையின் இலக்கணம்.¹

மக்களென்று கருதப்படாத பிற பொருள்கள் அஃறிணையாகக் கருதப்படுகின்றன.¹ இந்தத் திணைப் பாகுபாடு, அறிவின் அடிப்படையிலான பிரிவாக அமைந்ததன் விளைவாக, உயர்திணைக்கு மட்டுமே பாலினப் பாகுபாடு (ஆண், பெண், பலர்) தேவைப்படுகிறது. மக்கள் அல்லாத பிற அஃறிணைப் பொருள்கள், பாலின வேறுபாட்டைப் பெறாமல் எண்ணுருவை (Number - ஒருமை, பன்மை) மட்டுமே பெறுகின்றன. இது, அறிவார்ந்த மனிதர்களுக்கு மட்டுமே பாலினப் பாகுபாட்டின் தேவை இலக்கணத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இதன் மூலம், திணைப் பாகுபாடு என்பது தமிழ் மொழியில் ஒரு சொற்பொருளியல் (Semantic) மற்றும் அறிதல் (Cognitive) செயல்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது என்பது புலனாகிறது.

2.2. உரையாசிரியர் விளக்கங்கள்

தொல்காப்பிய நூற்பாக்களுக்கு உரைகண்ட இளம்பூரணர், உயர்திணை, அஃறிணை குறித்த அடிப்படைப் பொருளை மேலும் தெளிவுபடுத்துகிறார். உயர்திணை, அஃறிணை என்பன தொல்லாசிரியர் குறியாகக் கருதப்படுவதால், அவற்றின் பொருளை வழக்குடன் தொடர்புபடுத்தி உரை இயலாது.¹ எனவே, 'உயர்திணை மக்கள்', 'அஃறிணை பிற' எனப் பொருள் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பது இளம்பூரணரின் கருத்தாக அமைகிறது.¹

2.3. இருதிணைப் பாகுபாட்டின் அமைப்பியல் வலிமை

இந்த உயர்திணை, அஃறிணை எனும் இருமைப் பிரிவே தமிழ் இலக்கணத்தின் மையச்சரடாகச் செயல்படுகிறது. இது, பெயர்ச்சொற்கள் மட்டுமன்றி, வினைச்சொற்கள் அவற்றின் ஈற்றிலே நின்று திணை-பாலைக் காட்டுதல்¹ போன்ற ஒட்டுநிலை (Agglutinative) அம்சங்களுக்கும் அடித்தளமாகிறது. ஒரு வாக்கியத்தில் திணை மற்றும் பால் ஒருமைப்பாட்டை உறுதி செய்ய இந்த அடிப்படைப் பாகுபாடு கட்டாயமாகிறது.

III. பால் வகைமைப்பாடுகளும் 'அறிசொல்' பயன்பாடும்

தொல்காப்பியத்தில், வரையறுக்கப்பட்ட இரு திணைகளும், அவற்றிற்கு உரிய ஐந்து பால்களாகப் (பிரிவு அல்லது பகுப்பு) பிரிக்கப்படுகின்றன.¹ இந்த ஐந்து பால்களும் வினைச்சொற்களின் ஈற்றில் அமையும் சொற்களைக் கொண்டு அறிய முடிகிறது.¹

3.1. உயர்திணையின் முப்பால் பிரிவுகள் (நூற்பா 2)

உயர்திணைக்குரிய மூன்று பிரிவுகளைத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு வரையறுக்கிறார்:

“ஆடுஉ அறிசொல், மகடு அறிசொல்

பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி

அம்முப் பாற்சொல் உயர்திணை யவ்வே" 1

இங்கு ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என்ற அடிப்படையிலே ஆடுஉ அறிசொல், மகடு அறிசொல், பல்லோ ரறியுஞ் சொல் என மூவகை நிலையில் குறிப்பிடப்படுகிறது.¹

- **ஆடுஉ அறிசொல் (ஆண்பால்):** ஆண் மகளை அறிவிக்கின்ற சொல். சேனாவரையர் ஆண்மகளை 'ஆடுஉ' என்றல் பண்டைக்கால வழக்கு என்பார்.¹
- **மகடு அறிசொல் (பெண்பால்):** பெண் மகளை அறிவிக்கின்ற சொல். சேனாவரையர் பெண்டாட்டியை 'மகடுஉ' என்றலும் பண்டைக்கால வழக்கு என்பார்.¹
- **பல்லோரறியுஞ் சொல் (பலர்பால்):** பொதுவாக ஆண்மகன், பெண்மகள் இவ்விருவரையும் அறிவிக்கின்ற சொல்.¹

3.2. 'பால்' என்பதற்குப் பதிலாக 'அறிசொல்' பயன்படுத்தப்பட்டதன் மொழியியல் நோக்கம்

இந்த நூற்பாவில், தொல்காப்பியர் 'பால்' என்ற சொல்லால் சுட்டாமல், 'அறிசொல்' என்றே சுட்டுகிறார்.¹ 'பால்' என்பது ஒரு நிலையான பகுப்பைக் குறிக்கலாம். ஆனால் 'அறிசொல்' என்பது அந்தப் பாலினத்தை 'அறிவித்து நிற்கும்' அல்லது 'சுட்டி நிற்கும்' சொல்லின் செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது. இலக்கணக் குறியீட்டை அதன் செயல்பாட்டைக் கொண்டு விளக்குவதையே இந்தத் தேர்வு காட்டுகிறது. இந்தச் சொல்லின் தேர்வானது, திணை-பால் பாகுபாடு பெயரைக் காட்டிலும், பெரும்பாலும் வினைச்சொல்லின் ஈற்றிலே நின்று இலக்கண ஒருமைப்பாட்டை உறுதி செய்வதால், அதன் வினைச் செயல்பாடு மீதான அழுத்தத்தை அதிகரிக்கிறது. சேனாவரையர், அறிவு முதலாயினவற்றால் ஆண்மகன் சிறந்தமையின் 'ஆடுஉ அறிசொல்' முற்கூறப்பட்டது ¹ என்றும், பன்மை இருபாலும் பற்றி வருவதால் பல்லோரறியுஞ் சொல் பிற்கூறப்பட்டது என்றும் விளக்கம் அளிக்கிறார்.

3.3. அஃறிணையின் இருபால் பிரிவுகள் (நூற்பா 3)

மக்களென்று கருதப்படாத பிற பொருள்கள் அஃறிணையாகும்.¹ இத்திணை மேல் அடங்கும் சொற்கள் இரண்டாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன:

“ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்

றா யிரு பாற்சொல் அஃறிணை யவ்வே" 1

- **ஒன்றறி சொல் (ஒன்றன்பால்):** ஒன்றனை அறிவிக்கின்ற சொல் (ஒருமை).¹
- **பலவறி சொல் (பலவின்பால்):** பலவற்றை அறிவிக்கின்ற சொல் (பன்மை).¹

அஃறிணைச் சொற்களுக்குப் பாலினப் பாகுபாடு இல்லாத நிலையில், ஒருமை மற்றும் பன்மை ஆகிய எண்ணுருப் பாகுபாடுகள் மட்டுமே மொழியியல் கட்டமைப்புக்குப் போதுமானதாகின்றன.

3.4. ஐம்பால்களின் சுருக்கம்

திணை மற்றும் பால் வகைகளுக்கான அடிப்படைக் குறியீடுகள் மற்றும் வரையறை பின்வரும் அட்டவணையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

Table 2: திணை மற்றும் பால் வகைகளுக்கான அடிப்படைக் குறியீடுகள் மற்றும் வரையறை

திணை வகை	பால் பிரிவுகள்	அடிப்படை குறியீடு	தொல்காப்பிய நூற்பா	விளக்கம்
உயர்திணை	ஆண்பால்	ஆடுஉ அறிசொல்	2	ஆண் மகனை அறிவிக்கின்ற சொல்
உயர்திணை	பெண்பால்	மகடுஉ அறிசொல்	2	பெண் மகளை அறிவிக்கின்ற சொல்
உயர்திணை	பலர்பால்	பல்லோர் அறியும் சொல்	2	பொதுவாகப் பலரை அறிவிக்கின்ற சொல்
அஃறிணை	ஒன்றன்பால்	ஒன்றறி சொல்	3	ஒன்றனை அறிவிக்கின்ற சொல் (ஒருமை)
அஃறிணை	பலவிற்பால்	பலவறி சொல்	3	பலவற்றை அறிவிக்கின்ற சொல் (பன்மை)

IV. திணை-பால் உணர்த்தும் வினைச்சொற்களின் ஈற்றெழுத்துக்களின் இலக்கணப் பகுப்பாய்வு

4.1. வினைச்சொல்லின் ஈற்றில் திணை-பால் நிலைப்பாடு (நூற்பா 9)

திணை மற்றும் பால் பாகுபாட்டை அறிய வினைச்சொற்களின் ஈற்றில் அமையும் சொற்களே அடிப்படையாக விளங்குகின்றன.¹ வினைச்சொற்களின் ஈற்றுப் பகுதியே, ஒரு வாக்கியத்தின் இலக்கண ஒருமைப்பாட்டை (Grammatical Agreement) நிறுவுவதில் மையப் பங்கு வகிக்கிறது. தொல்காப்பியர் இதைத் திட்டவட்டமாகப் பின்வரும் நூற்பாவில் சுட்டுகிறார்:

“இருதிணை மருங்கின் ஐம்பால் அறிய

ஈற்றில் நின்றிசைக்கும் பதினேரா ரெழுத்தும்

தோற்றத் தாமே வினையோடு வருமே" 1

உயர்திணை, அஃறிணை என்னும் இரண்டு திணைக்குள்ளும் உள்ள ஐந்து பால்களையும், சொல்லின் இறுதியிலே நின்றொலிக்கும் பதினோரு எழுத்துக்களும் வினைச்சொற்களின் ஈற்றிலே நின்று புலப்படுத்தும் என்பது இதனால் பெறப்படுகிறது.¹ இந்த விதிகள் தமிழ் மொழியின் இலக்கண ஒருமைப்பாட்டு அமைப்பின் கட்டாய ஒட்டுநிலை (Agglutinative) அம்சத்தைக் காட்டுகின்றன. பெயரளவில் திணை மறைந்தாலும், வினைச்சொல் ஈறானது அதைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியே ஆக வேண்டும் என்ற அமைப்பியல் விதியை இது நிலைநாட்டுகிறது.

4.2. உயர்திணையின் முப்பாலுக்கான ஈறுகள் (நூற்பா 4-6)

உயர்திணையின் மூன்று பால்களையும் வினைச்சொல்லின் ஈற்றில் அமையும் மூன்று தொகுதிக்குறியீடுகள் காட்டுகின்றன:

4.2.1. ஆண்பால் குறியீடு (ன்)

ஆடுஉ அறிசொல் 'ன்' கரத்தை ஈறாக உடைய ஒற்றைக் கொண்டிருக்கும்.¹

'னஃகான் ஒற்றே ஆடுஉ அறிசொல்" 1

(எ.கா) உண்டனன், சென்றான்.¹

4.2.2. பெண்பால் குறியீடு (ள்)

மகடுஉ அறிசொல் 'ள்' கரத்தை ஈறாக உடைய ஒற்றைக் கொண்டிருக்கும்.¹

'ளஃகான் ஒற்றே மகடுஉ அறிசொல்" 1

(எ.கா) உண்டனள், சென்றனள்.¹

4.2.3. பலர்பால் குறியீடுகள் (ர், ப, மார்)

பலரறி சொற்கள் மூன்று வகையான ஈறுகளைப் பெறுகின்றன.¹

'ரஃகான் ஒற்றும் பகர இறுதியும்

மாரைக் கிளவி உளப்பட மூன்றும்

நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே" 1

'ர' கரமாகிய ஒற்று, 'பகர' இறுதியீறு மற்றும் 'மார்' என்னும் இடைச்சொல் ஆகிய மூன்றும் பலரறிசொற்களாக அமைகின்றன. (எ.கா) உண்டனர் (ர்), உண்ப (ப), சென்மார் (மார்).¹ இவற்றுள் 'ப' மற்றும் 'மார்' போன்ற குறியீடுகள் பிற்காலத்தில் வழக்கொழிந்து போயினும், தொல்காப்பியர் தன்

காலத்திய மொழியின் முழுமையான இலக்கண வடிவத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான அமைப்பை உருவாக்க முயன்றார் என்பதற்கான சான்றாக இவை கருதப்படுகின்றன.

4.3. அஃறிணையின் இருபாலுக்கான ஈறுகள் (நூற்பா 7-8)

அஃறிணையின் ஒன்றன்பால் (ஒருமை) மற்றும் பலவின்பால் (பன்மை) ஆகிய இரு பால்களுக்கும் உரிய ஈறுகள் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்படுகின்றன:

4.3.1. ஒன்றன்பால் குறியீடுகள் (து, று, டு)

ஒன்றறி கிளவியானது த், ற், ட் என்னும் ஒற்றை ஊர்ந்த குற்றியலுகரத்தை ஈறாக உடைய சொற்களாகும்.¹

"ஒன்றறி கிளவி தறட ஊர்ந்த

குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்" 1

(எ.கா) உண்டது, கூயிற்று, கொடுத்தாட்டு.1

4.3.2. பலவின்பால் குறியீடுகள் (அ, ஆ, வ)

பலவறி சொற்கள் அ, ஆ, வ என வரும் இறுதியை உடைய ஈற்றுச்சொற்களாக அமையும்.¹

"அ ஆவ என வருஉம் இறுதி

அப்பால் மூன்றே பலவறி சொல்லே" 1

(எ.கா) உண்டன, உண்ணாநின்றன, உண்குவ.1

4.4. பதினோரு ஈற்றெழுத்துக்களின் விரிவான அட்டவணை

இருதிணைகளும் ஐம்பால்களும் வினைச்சொல்லின் ஈற்றில் அமையும் பதினோரு எழுத்துக்களால் அறியப்படுகின்றன. இந்த இலக்கணச் சுட்டுகளின் முழுமையான தொகுப்பு பின்வருமாறு:

Table 1: வினைச் சொற்களின் ஈற்றெழுத்துக்கள் மற்றும் அவை சுட்டும் திணை-பால் பாகுபாடுகள் (தொல்காப்பியம்)

வினை ஈற்றெழுத்து/சொல்	நூற்பா குறிப்பு	குறிக்கும் பால்	திணை	எடுத்துக்காட்டுகள்
ன் (ஊகான் ஒற்று)	தொல், சொல்: 4	ஆடுஉ அறிசொல் (ஆண்பால்)	உயர்திணை	உண்டனன், சென்றான்
ள் (ஊகான் ஒற்று)	தொல், சொல்: 5	மகடுஉ அறிசொல் (பெண்பால்)	உயர்திணை	உண்டனள், சென்றனள்

வினை ஈற்றெழுத்து/சொல்	நூற்பா குறிப்பு	குறிக்கும் பால்	திணை	எடுத்துக்காட்டுகள்
ர் (ரஃகான் ஒற்று)	தொல், சொல்: 6	பலரறிசொல் (பலர்பால்)	உயர்திணை	உண்டனர்
ப (பகர இறுதியீறு)	தொல், சொல்: 6	பலரறிசொல் (பலர்பால்)	உயர்திணை	உண்ப
மார் (மாரைக் கிளவி)	தொல், சொல்: 6	பலரறிசொல் (பலர்பால்)	உயர்திணை	சென்மார்
து (குன்றியலுகரம்)	தொல், சொல்: 7	ஒன்றறிசொல் (ஒன்றன்பால்)	அஃறிணை	உண்டது
று (குன்றியலுகரம்)	தொல், சொல்: 7	ஒன்றறிசொல் (ஒன்றன்பால்)	அஃறிணை	கூயிற்று
டு (குன்றியலுகரம்)	தொல், சொல்: 7	ஒன்றறிசொல் (ஒன்றன்பால்)	அஃறிணை	கொடுத்தாட்டு
அ (வரும் இறுதி)	தொல், சொல்: 8	பலவறிசொல் (பலவின்பால்)	அஃறிணை	உண்டன
ஆ (வரும் இறுதி)	தொல், சொல்: 8	பலவறிசொல் (பலவின்பால்)	அஃறிணை	உண்ணாநின்றன
வ (வரும் இறுதி)	தொல், சொல்: 8	பலவறிசொல் (பலவின்பால்)	அஃறிணை	உண்குவ

V. திணை-பால் ஐயம் மற்றும் தெளிவாக்கல்: அன்மைக் கிளவியின் பயன்பாடு

மொழியின் நடைமுறைப் பயன்பாட்டில், சில சூழல்களில் திணை அல்லது பால் பாகுபாட்டைத் தெளிவாக உணர்த்த இயலாத ஐயச் சொற்கள் தோன்றுகின்றன. இந்த ஐயப் புலப் பொதுச் சொற்களை நீக்குவதற்கும், சரியான இலக்கண முடிவுக்கு வருவதற்கும் தொல்காப்பியர் ஒரு தனித்துவமான தர்க்கவியல் முறையை வகுக்கிறார்.

5.1. ஐயச்சொற்கள் தோன்றும் இடங்கள் (நூற்பா 10)

திணைபால் ஐயச்சொற்கள் தோன்றுவதற்கு இரண்டு முக்கிய இடங்களை இலக்கணம் குறிப்பிடுகிறது:

"உருபென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்

இருஈற்றும் உரித்தே சுட்டும் காலை" 1

1. உருபு சார்ந்த ஐயம் (உயர்திணை): உருவின் பொருளாகிய வடிவம் கொண்டு ஒரு பொருளைச் சுட்டும்போது ஐயம் தோன்றும்.

- (எ.கா) ஆண்மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ? 1 (ஒரு நபரைப் பார்க்கும்போது அவர் ஆணாக, பெண்ணாக என உருவம் கொண்டு ஐயுறுதல்).

2. பிரிப்பு சார்ந்த ஐயம் (அஃறிணை): அஃறிணைப் பொதுச் சொற்களாக வரும்போது, அதன் ஒருமை அல்லது பன்மை நிலை குறித்து ஐயம் தோன்றும்.

- (எ.கா) ஒன்று கொல்லோ பல கொல்லோ செய்யுக்க பெற்றம்? 1 (ஒருமடங்கில் இருக்கும் மாடு ஒன்றா, பலவா என எண்ணுருவில் ஐயுறுதல்).

5.2. ஐயம் நீக்கும் மரபு (நூற்பா 11): அன்மைக் கிளவியின் பயன்பாடு

இவ்வாறு ஐயுற்றுத் தோன்றிய சொற்கள், ஐயம் நீங்கிய பின்னர் திணை மற்றும் பால்களைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடும் இடங்களும் உண்டு.¹ ஐயத்தை நீக்கித் துணிந்த முடிவைச் சூட்டுவதற்கான மரபைத் தொல்காப்பியர் பின்வரும் நூற்பாவில் விளக்குகிறார்:

"தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப

அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான" 1

திணை அல்லது பாலில் ஐயம் ஏற்பட்டபோது, அதனை நீக்குதற்பொருட்டு துணிந்த வழியைச் சொற்களைக் கூறுதலும் உண்டு. அவ்விடங்களில், இல்லாமைச் சொல்லாக வரும் சொல்லை (அன்மைக் கிளவி - Negation) மறுக்கப்பட்ட மற்றொரு பொருளின் மீது வைத்துக் கூறுவது மரபாக உள்ளது.¹

5.2.1. திணை ஐயம் நீக்குதலின் தர்க்கவியல்

திணை ஐயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக: குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ? என்ற ஐயம் எழுந்து, மகன் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டால், 'இல்லாமைச் சொல்' மறுக்கப்பட்ட பொருளான குற்றியின் மீது வைத்துக் கூறப்படுகிறது.

- (எ.கா) 'குற்றியன்று மகன்'.¹

5.2.2. பால் ஐயம் நீக்குதலின் தர்க்கவியல்

பால் ஐயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக: ஆண் மகன் கொல்லோ பெண்டாட்டி கொல்லோ? என்ற ஐயம் எழுந்து, பெண்டாட்டி என்று முடிவெடுக்கப்பட்டால், 'இல்லாமைச் சொல்' மறுக்கப்பட்ட பொருளான ஆண்மகனின் மீது வைத்துக் கூறப்படுகிறது.

- (எ.கா) 'ஆண்மனல்லன் பெண்டாட்டி'.¹

இந்த ஐயம் நீக்கும் முறை, வெறும் மொழியியல் விதியைத் தாண்டி, ஒரு தர்க்கரீதியான வரையறையை (Logical Determination) உள்ளடக்கியது. இது இலக்கணத்தின் தத்துவார்த்த ஆழத்தைக் காட்டுகிறது. தெளிவற்ற சூழல்களில் பொருளை உறுதிப்படுத்தும் சிந்தனை வழிமுறையை இலக்கணம் வழங்குவதன் மூலம், மொழியின் நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குத் தொல்காப்பியம் எவ்வாறு தீர்வு காண்கிறது என்பது புலனாகிறது.

VI. ஆய்வுச் சுருக்கம் மற்றும் முடிவுரை (Conclusion)

6.1. ஆய்வின் முக்கிய முடிவுகளின் தொகுப்பு

இந்த விரிவான பகுப்பாய்வின் மூலம், தொல்காப்பியத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட திணைச் சொல்லின் வகைமைப்பாடுகள், ஆழ்ந்த அமைப்பியல் மற்றும் சொற்பொருளியல் அடித்தளத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

1. அறிவின் அடிப்படையில் திணைப் பாகுபாடு: திணைப் பாகுபாடு என்பது 'மக்கட்சுட்டே' என்ற கருத்தின் மூலம், அறிவார்ந்த மனிதர்களை மையப்படுத்திய ஒரு மொழியியல் வகைப்பாடாகும். இது உயர்திணைக்கு மூன்று பால்களையும், அஃறிணைக்கு எண்ணுரு (ஒருமை, பன்மை) அடிப்படையில் இரண்டு பால்களையும் நிலைநாட்டுகிறது.
2. வினைச் செயல்பாட்டின் முக்கியத்துவம்: தொல்காப்பியர் உயர்திணையின் பால்களைக் குறிக்க, நிலையான பெயரைக் காட்டிலும், அதன் செயல்பாட்டைக் குறிக்கும் 'அறிசொல்' (ஆடுஉ அறிசொல், மகடுஉ அறிசொல்) என்பதைக் கையாள்வது, இலக்கணக் குறியீடுகள் அதன் செயல்பாடு சார்ந்தே விவரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற மொழியியல் அணுகுமுறையைக் காட்டுகிறது.
3. வினை ஈறுகளின் கட்டாய இலக்கணப் பங்களிப்பு: இருதிணைகளிலும் ஐம்பால்களை அறிய உதவும் ன், ள், ர், ப, மார், து, று, டு, அ, ஆ, வ ஆகிய பதினோரு வினை ஈற்றெழுத்துக்களின் இருப்பு, தமிழ் மொழியில் இலக்கண ஒருமைப்பாடு வினைச்சொல் ஈற்றில் கட்டாயம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்கிறது.
4. தர்க்கரீதியான தெளிவாக்கல்: திணை-பால் ஐயங்கள் ஏற்படும்போது, 'அன்மைக் கிளவி'யை மறுக்கப்பட்ட பொருளின் மீது ஏற்றிச் சொல்லும் இலக்கண விதி, மொழியின் தர்க்கத்

தெளிவையும், நடைமுறைப் பயன்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்களுக்கு இலக்கணம் தீர்வு காணும் திறனையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

6.2. மொழியியல் நோக்கில் திணை வகைமைப்பாட்டின் பங்களிப்பு

தமிழ் ஒரு கட்டமைப்பு ரீதியாக வலுவான ஒட்டுநிலை மொழியாக விளங்குவதற்கு, இந்த ஐம்பால் பிரிவுகளை வினை ஈறுகள் மூலம் கட்டாயமாகக் காட்டுவது அடிப்படையாகும். இந்த திணை-பால் அமைப்பு, தமிழ் மொழியின் தனித்துவமான சொற்றொடர் மற்றும் உருபனியலுக்குச் செழுமையான கட்டமைப்பை வழங்கியுள்ளது. தொல்காப்பியரின் இந்த வகைமைப்பாடுகள், காலப்போக்கில் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அடித்தளமாகத் திகழ்கின்றன.

6.3. எதிர்கால ஆய்விற்கான பரிந்துரைகள்

தொல்காப்பியத்தில் காணப்படும் இந்தப் பதினோரு வினை ஈற்றெழுத்துக்களில், 'ப' மற்றும் 'மார்' போன்ற சில குறியீடுகள் பிற்காலத் தமிழ் இலக்கணங்களில் அல்லது பேச்சுவழக்கில் அருகிப்போனதன் காரணங்களை வரலாற்று மொழியியல் நோக்கில் ஆராய்வது அவசியமாகும். மேலும், தொல்காப்பியத்தின் உரையாசிரியர்களான இளம்பூரணர் மற்றும் சேனாவரையர் ஆகியோர் திணை-பால் பாகுபாடுகள் குறித்து வழங்கும் கூடுதல் விளக்கங்கள் அல்லது வேறுபாடுகள் குறித்து ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வது, இலக்கணத்தின் நுட்பமான கருத்துருவாக்கங்களை மேலும் தெளிவுபடுத்தும்.

VII. மேற்கோள் பட்டியல் (References)

1. Tolkāppiyar. *Tolkāppiyam: Sollatikāram* (Word Authority).
2. தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் குறிப்புகள் (Citations of *Nūrpās*):
3. இந்த ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்ட தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார நூற்பாக்கள் பின்வருமாறு:

தொல், சொல்: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 24, 25.

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.